

בעיצומו של חורף תרס"ד (1904) עגנה אוניה בחוף ימה של יפו.

כ-3 שבועות לפני כן הפליגה האוניה מנמל אודיסה, ועל סיפונה צליינים בדרכם אל ארץ הקודש לפקוד אתרים המקודשים להם ולדתם.

משפחה יהודית, אחת ויחידה, התמקמה לה בפינה על אותו סיפון אוניה, ונעה אל ארץ-ישראל, אל חיים חדשים במושבה עברית בארץ אבות.

יחידה יצאתה המשפחה מעירה, מבית, קרוביים וידידים ואפילו מה שקרו "אחים לאוניה" לא שיחק לה המזל לצרף אליה בדרכה.

ואולם כל זה, בנוסף למסע ארוך וקשה, בחורף קר וגשם — לא מנע מאותה משפחה להגשים שאיפתה ואף לא שימש עילה לדחיה כלשהי.

והם באו. אך לא באו כעלויים. הם באו כדי שחוזר לבתו העזוב ומזונח ומתייחס לעשות לבדוק הבית. ומתחיל לבנות ולהבנות בו.